

KAPITEL ETT

DET MYSTISKA MÖTET

Asta vaknade i sängen. Hon tittade på klockan, det var bara en tjugo minuter kvar tills skolan började! Hon rusade upp ur sängen, satte snabbt på sig kläderna och rusade nerför trappan. Frukosten var redan dukad och en lapp satt på bordet. Asta böjde sig fram och läste sakta vad som stod på lappen: Asta, vi måste gå till ett viktigt möte, ses ikväll puss och kram mamma och pappa. Asta tittade förvånat på lappen, hennes föräldrar brukade ofta gå på möte. Men det brukade inte vara så viktigt så att de inte åt frukost med Asta. Asta funderade på vad mötet kunde handla om. Hon sjönk ner på stolen och slängde i sig frukosten.

Medan hon borstade tänderna tänkte hon på vad det var för viktigt möte mamma och pappa var på? Och varför behövde de lämna så tidigt på morgonen? Och var var Sigge?

-Hej Asta! sa en munter röst. Asta tittade upp, och såg Beas leende ansikte framför sig.

-Hej Bea! svarade Asta minst lika glatt.

-Vänta! hördes en röst säga bakom dem. Asta och Bea vände sig om. Cesar kom springande i full fart.

-Jag blev lite sen. Mamma behövde gå på ett viktigt möte och hon hade inte sagt något så jag försov mig. Cesar log snett. Men som tur var berättade morfar, annars skulle jag sova till tio, sa Cesar och skrattade.

-Mina föräldrar skulle också gå på möte! sa Bea förvånat.

-Mina också! sa Asta.

-Konstigt, sa Bea med fundersam röst.

-Ja, det har du alldeles rätt i, svarade Cesar.

-Mina föräldrar sa att det var jätteviktigt, sa Asta. Eller de sa inte riktigt det, de skrev en la...

-Mina också! sa Bea och avbröt Asta. Asså att det var viktigt. Asta, Bea och Cesar tittade frågande på varandra.

-Men det måste vara nåt med alla föräldrarna, föreslog Asta. Vi kan fråga de andra. Bea tog upp sin mobil och sa:

-Åh nej! Skolan börjar om fem minuter! Asta, Bea och Cesar började springa så snabbt de kunde. Medan de sprang tog Asta upp momman ur fickan och öppnade försiktigt Cesars ryggsäck, hon stoppade snabbt in momman och stängde ryggsäcken. När de kom fram till skolan kunde Asta äntligen pusta ut.

De skyndade sig in i klassrummet och satte sig ner på sina platser.

De väntade en kvart men varför kom aldrig Olle? Han brukade väl aldrig vara sen på morgnarna? Klassen väntade en lång stund, sedan skickade de iväg Sam för att höra

med rektorn vad som hade hänt och vad de skulle göra. När Sam kom tillbaka hade han inte bara Olle med sig utan också en liten rund man i mörk kostym och en svart hatt. Olle ställde sig längst ner i klassrummet medan mannen fortsatte fram till tavlan. Han ställde ner sin bruna väska på golvet och harklade sig. Hela klassen stirrade på honom. Han såg lite nervös ut.

-God morgon, sa han. Mitt namn är Gunnar Fällemo.

Och jag har något väldigt viktigt att berätta.

KAPITEL TVÅ

DE VIKTIGA NYHETERNA

Gunnar Fällemo tittade ut över klassen. Han tog ett djupt andetag och började berätta.

-Jag har kommit idag för att representera det företag jag jobbar för. Vi kommer bygga ett nytt kärnkraftverk. Vi behöver riva skolan och bygga det här. Alla era föräldrar kommer få nya jobb, men ni som bor nära skolan måste tyvärr flytta. Asta stirrade chockat på Gunnar. Ett oroligt sorl hördes och alla började prata med varandra.

-Har någon några frågor? frågade Gunnar

-Jag! sa Sam.

-Jaja, det är nog bäst att jag går nu, sa Gunnar Fällemo tyst och gick mot dörren.

-Vilken fegis! Han vågar inte ens svara på frågorna! viskade Cesar bakom henne.

-Ja eller hur! svarade Bea.

Efter att Gunnar Fällemo hade gått gick Olle fram till tavlan.

-Som ni vet kommer de riva skolbyggnaden och flera byggnader i närheten, men vi försöker stoppa det.

-Hur ska ni stoppa det?! frågade Sam.

Vi försökte övertyga kommunen men de lyssnar inte. Oroliga mummel spred sig över klassen.

-Vad händer med vår skola då? sa någon.

Kommer det byggas en ny skola?! sa någon annan. Olle tittade oroligt på dem.

-En fråga i taget, sa han.

-Varför kan de inte bygga någon annanstans? frågade Cesar.

-Jag vet inte, suckade Olle. Men på något sätt måste vi fixa detta. Vi kan börja med att protestera. Era föräldrar har redan haft ett möte om detta i morse.

-Hur ska vi göra? frågade Asta.

-Vad menar du? frågade Bea.

-Jag menar hur vi kan stoppa Gunnar Fällemo att bygga det där dumma kärnkraftverket.

-Det är hopplöst, suckade Bea. Hur ska vi kunna stoppa det, det är ett jättestort projekt.

-Om jag haft en miljon kronor skulle jag försöka stoppa det! sa Cesar.

-Men det kanske inte är pengar vi behöver, föreslog Asta. Det kan vara något helt annat.

-Som vad? frågade Cesar. Asta hörde hur hopplös Cesar lät. Men bara för det gav inte Asta upp. Asta la armarna i kors.

-Det finns ett annat sätt, jag vet bara det, sa hon.

KAPITEL TRE

HENRIK MITLOCKS

När Asta kom hem kunde hon inte sluta tänka på det. Hon förstod inte varför skolan skulle rivas. Dumma Gunnar Fällemo! Men Asta visste att det fanns en lösning. Det fanns en idé någonstans i bakhuvudet som hon inte kunde få tag på. En lösning som kunde stoppa Gunnar från att riva skolan. Men ju mer hon tänkte på det, ju längre ifrån vandrade tankarna.

Familjen satt och åt middag, det var falukorv med makaroner.

-Var det kul på skolan idag? frågade mamma. Asta nickade. Hon stoppade i en bit falukorv i munnen.

-Förlåt för att vi inte berättade att vi skulle gå på möte, sa pappa. Du är väl inte ledsen på grund av det? sa han.

-Nej, jag är inte ledsen, sa Asta och tog en till bit falukorv. Asta kände mamma och pappas blickar och hon hörde hur Sigge pratade om någon fotbolls grej, och hur pappa svarade. Asta kände hur mamma klappade henne på ryggen.

Efter maten gick Asta upp till hennes rum. Hon tittade ut genom fönstret och såg Gunnar Fällemo stå där! Ja, det var verkligen han. Gunnar Fällemo stod och pratade med en annan man. De såg allvarliga ut när de pratade med varandra. Asta kunde inte låta bli att tänka på vad de pratade om. Hon såg hur Gunnar Fällemo räckte den ena mannen ett litet kuvert. Asta tänkte på om hon skulle hinna smyga ner och tjuvlyssna på vad de sa, men förstod att hon inte skulle hinna. Så hon struntade i det, istället satte hon sig ner i sängen och tog upp en bok. Men hon kunde inte fokusera på orden, det kändes som om texten snurrade. Hon gäspade sömnigt och kröp ner i sängen. Då kände hon hur varmt det var och bestämde sig för att öppna fönstret. Gunnar Fällemo och mannen stod fortfarande kvar. Asta öppnade fönstret och böjde sig ut. Hon kände den svala sommarbrisen fläkta mot huden. Hon hörde mannen säga:

-Vi möts vid skolan klockan tre imorgon, akta dig för snokiga ungar! Om de hör oss kommer de förstå allt och vi kommer hamna i fängelse. Här är mitt arbetskort, sa mannen och räckte Gunnar kortet.

-Varför behöver jag det? sa Gunnar.

-Ifall det händer något så är det bra att ha, svarade mannen irriterat. Mannen sniffade i luften och kollade mot husen.

-Vad är det? frågade Gunnar.

-Inget, svarade mannen. Asta duckade snabbt, och hoppades att mannen inte hade sett henne. Hon räknade till tio innan hon kikade över fönsterkarmen. Hon såg hur mannen gick iväg i snabb takt. Precis när mannen passerade husknuten kastade Gunnar kortet

upp i luften. En vindpust förde kortet upp mot Aastas fönster, hon högg tag i det. Hon kollade på kortet och såg hur det stod med snygga handskrivna bokstäver:

Namn: Henrik Mitlocks

Företag: LIVE

Telefon nummer: 073456897

Vill du göra något lite hemligt? Då är det dags att dra in "LIVE"

KAPITEL FYRA

PLANEN

Cesar gick trött till skolan. Hur skulle de kunna lösa ut detta. Det var ju omöjligt att stoppa Gunnar Fällemo. Asta hade i allafall sett hoppfull när hon sa att de kunde lösa det. Men Bea var bara hopplös. Han visste riktigt inte vad han skulle tro på.

-Cesar! Cesar tittade upp. Asta och Bea stod där.

-Hej, sa han med en suck.

-Vad är det? frågade Asta.

-Skolan rivs om fem dagar, sa Cesar med en ledsen röst.

-Var inte ledsen, det gör bara värre, sa Asta.

-Asså även om vi inte kan göra något behöver vi inte vara så ledsna.

-Något måste finnas att göra, sa Asta.

-Jag skulle gärna vilja tro det men, det finns bara inte något hopp, sa Bea och suckade.

-Det finns hopp!! Vi kommer lösa detta! svarade Asta.

Asta, Bea och Cesar satt vid matsalsbordet. De hade knappt sagt något. De satt tysta och fokuserade på sin mat. Tillomed Olle märkte att det var väldigt tyst vid deras bord. Vanligtvis skulle de gapskratta, berätta skämt och prata om roliga saker. Men nu var det helt tvärtom.

-Vad är klockan?, frågade Asta.

-Kvart i tre, sa Bea.

-Bea, Cesar! Kom! sa Asta. Bea tittade undrande på Asta.

-Kom bara! Asta.

-Men jag vill äta mer köttbullar, sa Cesar med en suck.

-Det här är viktigare, svarade Asta.

Efter att de lämnat tallrikarna och gått ut ur matsalen började Asta springa. Bea och Cesar sprang efter Asta. Asta hade sett att det enda lediga rummet var grupprummet under klassrummet, så det måste vara där Gunnar och Henrik skulle prata.

De sprang fram till grupprummet och till Astas lättnad var det öppet.

-Göm er här, sa hon och pekade på en städskrubb. De klämde sig in i städskrubben.

-Bea, filma in, viskade Asta.

-Vad ska jag filma in? svarade Bea och tog upp hennes mobil. Asta öppnade dörren lite på glänt. Filma in dem, sa Asta och pekade mot Gunnar Fällemo och Henrik som kom gående genom korridoren. Bea tittade och såg...Gunnar Fällemo! Han kom gående med en man.

-Filma in nu, väste Asta.

Bea tryckte på filma knappen och precis då kom de in i rummet...

KAPITEL FEM

INLÅSTA

Sen river jag hela denna marken och tjänar miljoner av kronor, sa Gunnar och skrattade elakt.

-Hur tjänar du pengar på att riva marken? frågade Henrik.

-Jag bygger massa höghus och ett litet kärnkraftverk på det sättet gör jag ett kärnkraftverk och bygger höghus. Det bästa är att jag kommer ha ett kriminellt höghus där alla dina kumpaner som kommer från EVIL. Vi kommer också spränga flera hus så fler människor flyttar till mina lägenheter, då kan ni ju råna dem också, sa Gunnar och flinade. Jag hoppas inte att den där miljö klubben förstör vår plan, fräste Gunnar argt. Så klart de inte kan, sa Henrik.

--Jag hoppas att jag kan lita på dig Henrik, sa Gunnar.

-Min mobil dog sa Bea så tyst hon kunde. Ingen verkade höra henne och hon suckade inombords. Cesar lutade sig längre fram och stötte till en glasburk, och ett högt klirr hörde när burken stötte till något annat.

-Åh nej, väste Asta. Steg hördes utanför och plötsligt rycktes dörren upp. Och där stod Henrik Mitlock med en pistol i handen.

-Vad gör ni här skitungar! skrek han ilsket. Bea gömde mobilen bakom ryggen. Asta, Bea och Cesar stelnade till när de såg pistolen.

-Gunnar! Kom och lås in de här skitungarna! Gunnar stängde dörren och senare hördes ett klick.

-Åh nej, sa Bea med grötig röst. Asta såg på Bea. Hennes ögon var svullna och en tår rullade nerför hennes kind.

-Bea vad är det? frågade Asta. Bea snyftade till.

-Vi kommer aldrig ut härifrån, sa Bea. Ingen hör oss. Asta kramade om Bea.

-Vi kommer lösa detta, sa Asta.

Bea snyftade till igen. Okej, sa Bea. Cesar tittade med en medlidsam blick på Bea. Cesar vände sig mot dörren och sparkade hårt på den. Asta vände sig mot andra sidan av städskrubben för att hitta något att använda för att slå på dörren. Då såg hon någons fot utanför den lilla fönstergluggen. Asta tog upp en mopp och bankade på fönstret. En förvånad Sigge kickade in. Asta stirrade på Siggens ansikte och sa först ingenting.

-Sigge! Hjälp oss! skrek Cesar bakom henne.

-Vad gör ni där inne? sa Sigge med förvånad röst.

-Hjälp oss först så berättar vi sen, sa Asta.

-Jag kommer, sa Sigge och reste sig upp.

KAPITEL SEX

POLISSTATIONEN

Plötsligt hördes ett klick i dörren. Dörren öppnades långsamt. Där stod Sigge. Asta sprang fram till Sigge och kramade om honom.

De gick ut från städskrubben.

-Min mobil dog, sa Bea.

-Vad tur att jag har en powerbank, då sa Sigge med ett finurligt leende. Bea gav sin mobil till Sigge.

-Förresten vad ska vi göra med inspelningen? frågade Cesar.

-Det får du se, sa Asta. Vart ligger polisstationen Sigge? Ditåt, sa Sigge och pekade mot COOP. Asta, Bea och Cesar började springa mot COOP. Vänta, Asta! ropade Sigge och följde efter Asta, Bea och Cesar.

När de var framme vid polisstationen gick Asta raka vägen till Yngves kontor.

-Hej! sa Yngve när de kom in.

-Hej, svarade Cesar honom.

Vad vill ni idag då? frågade Yngve.

-Vi måste berätta en viktig grej, sa Bea allvarligt. Sigge visade videon på Gunnar och Henrik. Efter videon var slut såg Yngve väldigt allvarligt ut.

-Det var ett mycket lekmaningripande, sa Yngve.

-Men vad gör vi med Gunnar Fällemo och Henrik Mitlocks? frågade Asta.

De kommer förmodligen arresteras och hamna i fängelse för att de planerade att bryta mot lagen och göra en kriminell byggnad. Så det är ganska seriöst. Det blev tyst i några sekunder.

-Kommer vi fortfarande ha skolan kvar? frågade Bea.

-Självklart, skrockade Yngve. Jag skulle vilja låna din mobil, sa han till Sigge.

-Det är faktiskt Beas mobil, sa Sigge och räckte honom mobilen.

-Ungar, jag tror ni får sitta i väntrummet ett tag, sa han. Och oroa dig inte Bea du får tillbaka din mobil snart.

KAPITEL SJU

VÄRLDENS STÖRSTA GLASS

Asta, Bea och Cesar gick glatt till skolan. De var alla väldigt glada över att skolan skulle vara kvar.

-Cesar? sa Asta plötsligt.

-Ja, vad är det Asta? svarade Cesar.

-Kan du kolla i din väska? frågade Asta.

-Okej, sa Cesar. När Cesar öppnade ryggsäcken låg Momman där! Asta och Bea började springa så snabbt de kunde mot skolan.

Du kommer få det här, skrek Cesar och sprang efter Asta och Bea.

Olle gick glatt in i klassrummet.

-Klassen, vi har goda nyheter. Gunnar Fällemo kommer inte att riva skolan.

-Men vad hände med Gunnar Fällemo? frågade Sam.

-Han arresterades för att vara kriminell, svarade Olle.

-Varför?! ropade Iris.

-Det kan vi ta en annan dag, sa Olle. Men jag har en överraskning till er för att fira att skolan är kvar och det är... världens största glass! Några lärare bar en jättestor glassbomb. Barnen jublade.

-Och det är tack vare Asta, Bea och Cesar! sa Olle. Klassen vände sig mot Asta, Bea och Cesar.

-Hurra för Asta, Bea och Cesar! sa alla elever i kör. Asta log nöjt, medan Bea bara hade ögon för glassbomben.

När Asta kom hem var hon glad och jättemätt. Himlen var rosafärgad och molnen såg ut som små lamm som sprang runt på himlen. Just då såg Asta en stjärna falla från himlen.

-Lyckostjärnan, viskade Asta till sig själv. Asta blundade och önskade att de skulle få en lika stor glass varje dag och att alla skulle vara glada. Hon visste att de inte skulle få en lika stor glass varje dag, men kanske, bara kanske, kunde alla vara glada idag.